

УДК 342.951:349.442

З.В. ЩЕПАНОВСЬКИЙ, Київський національний університет внутрішніх справ

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «БУДІВНИЦТВО ЖИТЛА»

Ключові слова: будівництво, будівництво житла, класифікація будівництва житла

У багатьох нормативно-правових актах України використовується термін «будівництво житла», однак однозначного визначення змісту цього поняття законодавство України не дає. Для належної правозастосовної діяльності, а також з метою вироблення теоретичних засад адміністративно-правового регулювання відповідних процесів необхідно чітко розуміти сутність відповідних понять, розмежувати їх від суміжних за змістом понять. На сьогодні житлове будівництво здійснюється у різних формах із залученням як державних коштів, так і коштів приватних інвесторів. Тому для розмежування адміністративно-правових процедур дозволів і погодження відповідного будівництва існує потреба в класифікації видів будівництва житла в Україні.

Проблематика житлових відносин була предметом досліджень як приватноправових, так і публічно правових галузевих юридичних наук. Основні пошуки дослідників цивільно-правової науки спрямовувалися на:

- розкриття змісту поняття «житло», визначено його характерних ознак як окремого виду нерухомого майна, на основі чого висловлювалися пропозиції щодо внесення змін і доповнень до Законів України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном під час будівництва житла та здійснення операцій з нерухомістю», «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень» [1];

- визначення юридичної природи та змісту суб'єктивного авторського права на твори архітектури, правового інституту авторського нагляду у будівництві як елемента системи охорони та захисту прав авторів творів архі-

тектури [2];

- розкриття юридичної природи договору субпідряду у капітальному будівництві [3];

- з'ясування суті та правової природи інвестиційних договорів на будівництво житла, обґрунтування необхідності прийняття Закону України «Про інвестиційне будівництво житла» [4];

- визначення змісту та істотних ознак договору кредитування індивідуального житлового будівництва, розробку проекту Закону України «Про кредитування індивідуального житлового будівництва» та Типового договору кредитування індивідуального житлового будівництва [5].

Дослідниками фінансово-правової науки, зокрема, О. В. Сударенко, висвітлювалися проблеми правового регулювання фінансування будівництва житла в Україні [6].

Суміжні питання залишилися поза увагою представників адміністративно-правової науки. Таким чином, питання визначення змісту поняття «будівництво житла» не розглядалося.

Саме тому основним завданням даної статті є розкриття змісту поняття «будівництво житла» задля використання його в адміністративному праві України, а також класифікація будівництва житла в Україні за різними критеріями. Її наукова новизна полягає в тому, що вперше проаналізовано зміст поняття «будівництво житла», зосереджено увагу на визначеннях понять «житло» та «будівництво», надано їх класифікацію.

Цивільний кодекс України визначає житлом фізичної особи житловий будинок, квартиру, інше приміщення, призначені та придатні для постійного проживання в них [7]. Таким чином, виділяються види житлових приміщень (житловий будинок, квартира, інше приміщення), а також виділяється обов'язкова ознака віднесення певних приміщень до житла – призначення та придатність таких для постійного проживання в них фізичних осіб. Підтвердження наявності ознак призначення та придатності приміщень для проживання є однією з основних підстав для адміністративно-правового регулювання відповідних суспільних відносин, адже відповідну

діяльність здійснюють спеціально визначені законом суб'єкти регулювання будівництва житла в Україні.

Державні будівельні норми України поглиблюють визначення поняття «житло» шляхом закріплення додаткових ознак житлових приміщень: їх опалюваність; розташування у наземному поверсі; можливість цілорічного проживання; відповідність санітарно-гігієнічним вимогам та дотриманням параметрів відносно шуму, вібрації, ультразвуку та інфразвуку, електричних та електромагнітних полів та іонізованого випромінювання (додаток Б [8]).

Таким чином, поняття «житло» для цілей адміністративно-правового регулювання можна сформулювати як опалювані будинок, квартира, інше приміщення, розташовані у наземному поверсі, призначені та придатні для постійного проживання фізичних осіб, які відповідають санітарно-гігієнічним вимогам та параметрів відносно шуму, вібрації, ультразвуку та інфразвуку, електричних та електромагнітних полів та іонізованого випромінювання.

Однак зміст поняття «будівництво житла» не варто формулювати лише з огляду на поняття «житло». Варто врахувати більш широке бачення «будівництва житла» з точки зору об'єкта адміністративно-правового регулювання, тому перейдемо до розгляду поняття «будівництво». Відповідний термін використовується і тлумачиться у міжнародному документі – Конвенції про безпеку та гігієну праці у будівництві, зокрема до обсягу поняття «будівництво» віднесено:

– будівельні роботи, серед них земляні роботи й спорудження, конструктивні зміни, реставраційні роботи, капітальний і поточний ремонт (куди входять чистка й пофарбування) та знесення усіх видів будинків чи будівель;

– цивільне будівництво, куди входять земляні роботи й спорудження, конструктивні зміни, капітальний і поточний ремонт та знесення, наприклад, об'єктів, пов'язаних з наданням послуг, таких як комунікації, дренаж, каналізація, водопостачання й енергопостачання;

– монтаж та демонтаж будов і конструкцій з елементів заводського виробництва, а також виробництво збірних елементів на будівельному майданчику [9].

Як бачимо, міжнародний документ для цілей охорони праці включає до поняття «будівництво» і дії, пов'язані із знесенням усіх видів будинків чи будівель, конструктивні зміни, капітальний і поточний ремонт об'єктів тощо. Для виконання завдань цього дослідження знесення житлових приміщень і будівель не будемо включати до обсягу поняття «будівництво житла», оскільки орієнтуємося саме на позитивні наслідки будівництва, спрямовані на створення придатного для використання житла. Відповідно до обсягу поняття «будівництво житла» варто включати дії щодо конструктивних змін, капітального і поточного ремонту житлових об'єктів, оскільки в такому випадку забезпечується така ознака житла, як придатність його для постійного проживання фізичних осіб.

На підтвердження позиції щодо доцільності врахування в обсязі поняття «будівництво житла» реконструкції і ремонту житлових об'єктів наведемо приклад із чинного законодавства України. Закон України «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду» визначає реконструкцією жилого будинку його перебудову з метою поліпшення умов проживання, експлуатації, зміни кількості жилих квартир, загальної та жилої площі тощо, пов'язана із зміною геометричних розмірів, функціонального призначення, заміною окремих конструкцій, їх елементів, основних техніко-економічних показників (ст.1 [10]). Таким чином, на рівні закону встановлюються спеціальні, зокрема і адміністративно-правові процедури реконструкції вже існуючого, але технологічно мало-придатних для проживання приміщень.

Таке розуміння будівництва закріплено і в підзаконних нормативно-правових актах, зокрема «будівництво» визначається як спорудження нового об'єкта, реконструкція, розширення, добудова, реставрація і ремонт об'єктів, виконання монтажних робіт [11].

Відзначаємо також, що процес будівництва

включає як виробничу, так і науково-дослідну господарську діяльність, спрямовану на забезпечення громадян житлом.

Крім того, у визначенні поняття «будівництво житла» варто акцентувати на суб'єктах будівельної діяльності, пов'язаної з БЖ: будівельні підприємства та підприємства з виробництва будівельних конструкцій та матеріалів. А оскільки така діяльність контролюється державою у зв'язку з підвищеним рівнем соціального ризику, то у визначенні відобразимо і цю адміністративно-правову ознаку будівництва житла.

Таким чином, підсумовуючи викладене, можна сформулювати визначення поняття «будівництва житла» – це контрольована державою підгалузь будівництва, до складу якої входять будівельні підприємства, а також підприємства з виробництва будівельних конструкцій та матеріалів, що здійснюють систематичну виробничу (будівництво та реконструкцію), науково-дослідну господарську діяльність, яка спрямована на забезпечення громадян житлом (житловими будинками, квартирами, іншими приміщеннями, призначеними та придатними для постійного проживання).

Варто відрізнити поняття «будівництво житла» від суміжного за правовими наслідками поняття «самочинне будівництво». Самочинним будівництвом вважаються житловий будинок, будівля, споруда, інше нерухоме майно, якщо вони збудовані або будуються на земельній ділянці, що не була відведена для цієї мети, або без належного дозволу чи належно затвердженого проекту, або з істотними порушеннями будівельних норм і правил (п.1 ст.376 [7]). Як бачимо, при визначенні самочинного будівництва важливим є дотримання суб'єктом будівельної діяльності адміністративно-правових норм щодо отримання дозволів на будівництво, дотримання імперативних вимог щодо будівельних стандартів і правил.

Для глибокого розуміння сутності досліджуваного поняття здійснимо класифікацію будівництва житла в Україні за різними критеріями.

Поняття «будівництво житла» використане в конституційному праві України: відповідно до статті 47 Конституції України кожен має право на житло. Держава створює умови, за яких кожний громадянин матиме змогу побудувати житло, придбати його у власність або взяти в оренду. Громадянам, які потребують соціального захисту, житло надається державою та органами місцевого самоврядування безоплатно або за доступну для них плату відповідно до закону (ст.47 [12]). Таким чином, зазначена конституційна норма передбачає дві форми набуття житла громадянином: самостійно (будівництво житла, придбання його у власність або оренда), надання державою та органами місцевого самоврядування як безоплатного, так і частково оплатного. Відповідно житло, передбачене другою формою може бути збудоване на замовлення держави або органів місцевого самоврядування суб'єктами господарювання, які мають відповідні дозволи та ліцензії. Як бачимо, конституційна норма передбачає різних замовників будівництва житла в Україні: державу, органи місцевого самоврядування, громадян. Крім того, така форма отримання громадянином житла як його придбання в ринкових умовах створює особливий напрямок діяльності суб'єктів господарювання – будівництво житла з метою його подальшої реалізації.

Додамо, що законодавство України передбачає можливість будівництва житла житлово-будівельним кооперативом (ст.384 [7]), які також варто віднести до можливих ініціаторів будівництва житла.

Таким чином, можемо визначити такі види будівництва житла за критерієм замовника або ініціатора будівництва:

- будівництво житла (далі – БЖ) на замовлення громадянина;
- БЖ на замовлення житлово-будівельного кооперативу;
- БЖ на замовлення держави (державних органів);
- БЖ на замовлення органів місцевого самоврядування;
- БЖ суб'єктами господарювання.

У багатьох нормативно-правових актах

Україні акцентується увага на джерелах фінансування будівництва. Наприклад, Указ Президента України «Про пріоритетні завдання у сфері містобудування» встановлював, що пріоритетними завданнями у сфері містобудування серед інших сприяння розв'язанню житлової проблеми шляхом використання різних не заборонених законодавством джерел фінансування [13]. На розкриття таких джерел спрямовані навіть законодавчі акти, зокрема Закони України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» [14], «Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва» [15].

Комплексний аналіз джерел фінансування будівництва житла в Україні дає підстави для формування наступного критерію та видів будівництва житла. За джерелами фінансування виділяємо:

- БЖ за кошти державного бюджету;
- БЖ за кошти місцевих бюджетів;
- БЖ за кошти фізичних осіб;
- БЖ за кошти юридичних осіб.

Закон України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» два останні види будівництва житла (за кошти фізичних та юридичних осіб) поділяє відповідно до фінансово-кредитних механізмів фінансування БЖ:

- через фонд фінансування будівництва;
- за допомогою фонду операцій з нерухомістю (ст.5 [14]).

БЖ в Україні значною мірою залежить від загальної економічної ситуації, а тому держава звертає увагу на забезпечення житлом соціально незахищених верств населення, вишукуються нові механізми БЖ, в основі яких покладається соціальний та майновий стан громадян, які потребують поліпшення житлових умов.

Відповідно Мінрегіонбудом України здійснюється сегментування ринку житла з урахуванням платоспроможності усіх категорій громадян, з використанням особливих механізмів регулювання як попиту, так і пропози-

ції в кожному сегменті: виділяються сегмент соціального житла (житловий фонд соціального призначення, службове житло та житло загального користування, яке надається безоплатно); сегмент доступного житла (будівництво (придбання) якого здійснюється за державної підтримки); ринковий сегмент [16].

Законодавство України визначає доступне житло як збудовані і ті, що будуються за державної підтримки, житлові будинки (комплекси) та квартири. Державна підтримка будівництва доступного житла полягає у сплаті державою 30 відсотків вартості будівництва (придбання) доступного житла та/або наданні пільгового іпотечного житлового кредиту в уповноваженому банку (ст.4 [15]).

Соціальне житло – це житло всіх форм власності (крім соціальних гуртожитків) із житлового фонду соціального призначення, що безоплатно надається громадянам України, які потребують соціального захисту, на підставі договору найму на певний строк (ст.1 [17]).

З урахуванням запропонованого Мінрегіонбудом України сегментування ринку житла та на основі проаналізованих положень нормативно-правових актів виділяємо за критерієм суспільного призначення житла:

- будівництво доступного житла;
- будівництво соціального житла;
- будівництво ринкового житла.

Для вироблення наступного критерію з класифікації БЖ, звернемо увагу на розуміння понять «житловий будинок», «квартира». Житловий будинок – це будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання, а квартирою є ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання (ст.ст.380, 382 [7]). Таким чином, житловий будинок складається з квартир.

Однак у сфері будівництва формуються нові види будівництва, за якого один будинок призначений для проживання однієї сім'ї, тобто поняття будинок і квартира співпадають. Для таких випадків Концепція Галузевої програми розвитку житлового будівництва на

2010–2011 роки передбачає такий вид будівництва як малоповерхове індивідуальне житлове будівництво [16]. Чинне законодавство України вводить в обіг суміжне поняття «незавершені будівництвом індивідуальні житлові будинки» як розпочаті будівництвом і не прийняті в експлуатацію індивідуальні житлові будинки з надвірними підсобними приміщеннями, будівництво яких здійснюється в межах сільських населених пунктів на підставі оформлених відповідно до чинного законодавства документів [18]. Таким чином, ознакою індивідуального житлового будівництва визначено здійснення його (будівництва) в межах сільських населених пунктів.

Таке будівництво можна визначати як садибне БЖ, оскільки в цьому випадку майнові права на землю і будинок утворюють нероздільний комплекс – садибу (ст.381 [7]). На підтвердження цієї думки варто навести і приклад використання у чинному законодавстві України поняття «приватні житлові будинки садибного типу» [19].

Таким чином, за типом житла виділяємо наступні види БЖ:

- будівництво малоповерхових індивідуальних житлових будинків (садибна забудова);
- будівництво багатоквартирних будинків.

В останні роки в Україні збільшуються обсяги робіт з реконструкції, капітального ремонту та переобладнання житла. Держжитлокомунгосп України ще у 2003 році акцентував увагу на тому, що капітальний ремонт житлового фонду, що перебуває у комунальній власності територіальних громад, фінансується за залишковим принципом, лише на 10 % від потреби, і перебуває у незадовільному стані. Як наслідок, практично кожен третій будинок потребує капітального ремонту [20]. Не виконуються регіональні програми реконструкції житлових будинків перших масових серій, не розробляються схеми фінансування та не впроваджуються пілотні проекти, як це передбачалося постановою Кабінету Міністрів України від 14.05.1999 р. № 820 «Про затвердження державної програми реконструкції житлових будинків перших масових серій» [21].

Держжитлокомунгосп України акцентував

увагу на тому, що набуває поширення тенденція проведення несанкціонованого перепланування квартир з руйнуванням несучих конструкцій, здійснення реконструкції житлових будинків без затвердженої проектної документації. Багато порушень допускалося під час улаштування мансардних приміщень. Такі роботи здійснювалися без згоди власників квартир, що є порушенням чинного законодавства. Загострювалися проблеми розміщення нового будівництва у районах історичної забудови великих міст, особливо у містах Києві, Одесі, Львові, Дніпропетровську. Спостерігалася тенденція погіршення якості розроблення проектів реконструкції та капітального ремонту житлових будинків. Мали місце випадки надання інспекціями Держархбудконтролю дозволів на виконання будівельних робіт без затвердженої в установленому порядку проектної документації.

Органи місцевого самоврядування, підпорядковані їм підприємства житлово-комунального господарства та відповідні служби не здійснювали, згідно зі своїми повноваженнями, технічного нагляду за станом житлового фонду, проведенням ремонтних робіт та реконструкцією житла. Як наслідок, у результаті самочинних та безконтрольних дій під час будівельних робіт на житлових об'єктах останнім часом мали місце аварії, які призвели до загибелі людей [20].

На сьогодні в Україні є великий масив житлових будинків, які потребують реконструкції або відновлення. З метою їх реконструкції було прийнято Закон України «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду», який визначив застарілий житловий фонд як сукупність об'єктів житла до п'яти поверхів, крім садибної забудови, які за технічним станом не відповідають сучасним нормативним вимогам щодо безпечного і комфортного проживання, граничний строк експлуатації яких збіг або знос основних конструкційних елементів яких становить не менше 60 відсотків (ст.1 [10]).

Відповідно за формою підготовки придатного для постійного проживання приміщення розрізняємо:

– будівництво нових житлових об'єктів;
 – реконструкція існуючих житлових об'єктів.

Підсумовуючи викладене, варто зазначити, що будівництво житла – це контрольована державою підгалузь будівництва, до складу якої входять будівельні підприємства, а також підприємства з виробництва будівельних конструкцій та матеріалів, що здійснюють систематичну виробничу (будівництво та реконструкцію), науково-дослідну господарську діяльність, яка спрямована на забезпечення громадян житлом (житловими будинками, квартирами, іншими приміщеннями, призначеними та придатними для постійного проживання).

Класифікувати будівництво житла в Україні можна за різними критеріями:

– за критерієм замовника або ініціатора будівництва (БЖ на замовлення громадянина, БЖ на замовлення житлово-будівельного кооперативу, БЖ на замовлення держави, БЖ на замовлення органів місцевого самоврядування, БЖ суб'єктами господарювання);

– за джерелами фінансування (БЖ за кошти державного бюджету, БЖ за кошти місцевих бюджетів; БЖ за кошти фізичних осіб; БЖ за кошти юридичних осіб);

– за критерієм суспільного призначення житла (будівництво доступного житла; будівництво соціального житла; будівництво ринкового житла);

– за типом житла (будівництво малоповерхових індивідуальних житлових будинків (садибна забудова); будівництво багатоквартирних будинків);

– за формою підготовки придатного для постійного проживання приміщення (будівництво нових житлових об'єктів; реконструкція існуючих житлових об'єктів).

У цьому напрямі перспективами подальших досліджень визначаємо наукові пошуки щодо зарубіжного досвіду адміністративно-правового регулювання будівництва житла, а також стосовно джерел адміністративного права, що стосуються будівництва житла в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воронова О. В. Підстави набуття права власності на житло : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.03 / О. В. Воронова ; НАН України. Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. – К., 2005. – 20 с.

2. Греков Є. А. Авторське право на твори архітектури : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.03 / Є. А. Греков ; НДІ приват. права і підприємництва Акад. прав. наук України. – К., 2007. – 20 с.

3. Сенік С. В. Правове регулювання договірних відносин генеральних підрядників та субпідрядників у капітальному будівництві: дис. ... кандидата юрид. наук: 12.00.03 / Сенік Світлана Василівна ; Львівськ. нац. ун-т ім. Івана Франка. – Л., 2006. – 196 с.

4. Січевлюк В. А. Інвестиційні договори на будівництво житла (цивільно-правовий аспект): дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.03 / Січевлюк Володимир Антонович ; НАН України; Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. – К., 2002. – 194 с.

5. Соболев О. В. Договір кредитування індивідуального житлового будівництва: дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.03 / Соболев Олександр Васильович ; Нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2003. – 212 с.

6. Сударенко О. В. Правове регулювання фінансування житлового будівництва в Україні: дис. ... кандидата юрид. наук : 12.00.07 / Сударенко Олена Володимирівна ; НАН України; Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. – К., 2006. – 224 с.

7. Цивільний кодекс України : від 16.01.2003 р. // Офіційний вісник України. – 2003. – № 11. – Ст. 461.

8. Державні будівельні норми України. Будинки і споруди. Житлові будинки. Основні положення ДБН В.2.2-15-2005 / затв. Держбудом України 18.05.2005.

9. Конвенція про безпеку та гігієну праці у будівництві № 167 / прийнята Міжнародною організацією праці : від 20.06.1988 р., № 167 // Конвенції і рекомендації МОТ. – Женева, 1991.

10. Закон України «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарі-

лого житлового фонду» // ВВР України. – 2007. – № 10. – Ст. 88.

11. Наказ Мінфіну України «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 18 «Будівельні контракти» : від 28.04.2001 р., № 205 // Офіційний вісник України. – 2001. – № 21. – Ст. 965.

12. Конституція України : від 28.06.1996 р. // ВВР України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

13. Указ Президента України «Про пріоритетні завдання у сфері містобудування» : від 13.05.1997 р., № 422/97 // Урядовий кур'єр. – 27.05.1997.

14. Закон України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» : від 19.06.2003 р., № 978-V // ВВР України. – 2003. – № 52. – Ст. 377.

15. Закон України «Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва» : від 25.12.2008 р., № 800-VI // ВВР України. – 2009. – № 19. – Ст. 257.

16. Наказ Міністерства регіонального розвитку та будівництва України «Про затвердження Концепції Галузевої програми розвитку житлового будівництва на 2010–2011 роки» : від 25.06.2010 р., № 236.

17. Закон України «Про житловий фонд соціального призначення» : від 12.01.2006 р. // ВВР України. – 2006. – № 19. – Ст. 159.

18. Положення про надання довгострокових кредитів індивідуальним забудовникам для придбання у сільській місцевості завершених або незавершених будівництвом індивідуальних житлових будинків / затв. наказом Міністерства аграрної політики України та Міністерства фінансів України : від 25.04.2001 р., № 113/198 // Офіційний вісник України. – 2001. – № 21. – Ст. 969.

19. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Тимчасового порядку прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом приватних житлових будинків садибного типу, дачних та садових будинків з господарськими спорудами і будівлями, споруджених без дозволу на виконання будівельних робіт» : від 09.09.2009 р., № 1035// Офіційний вісник України. – 2009. – № 75. – Ст. 2571.

20. Рішення Держжитлокомунгоспу України «Щодо посилення контролю та нагляду за проектуванням, реконструкцією, капітальним ремонтом, переобладнанням та експлуатацією житлового фонду України» : від 30.07.2003 р., № 35/50// Інформаційний бюлетень Держжитлокомунгоспу України. – 2003. – № 7.

21. Постанова Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо реконструкції житлових будинків перших масових серій» : від 14.05.1999 р., № 820 // Офіційний вісник України. – 1999. – № 20. – Ст. 163.

Щепановський З. В. Адміністративно-правовий зміст поняття «будівництво житла» / З. В. Щепановський // Форум права. – 2011. – № 1. – С. 1144–1150 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2011-1/11szvpbg.pdf>

Виконано дослідження адміністративно-правового змісту поняття «будівництво житла», здійснене на підставі аналізу відповідних нормативно-правових актів і поглядів науковців.

Щепановский З.В. Административно-правовое содержание понятия «строительство жилья»

Выполнено исследование административно-правового содержания понятия «строительство жилья», осуществленное на основании анализа соответствующих нормативно-правовых актов и взглядов ученых.

Shepanovski Z.V. Administrative and Legal Sense of Concept «Living Building»

To research of law administrative sense of «living building» formed upon relative law acts and scientist's opinion is devoted.